



22 februari 2026

Oecumenische basisgroep Venray



In stilte kiemt het zaad

Il faut cultiver notre jardin
Voltaire in Candide 1759

Begroeting en inleiding

Licht

Gebed

stefanus.nl / effata

Hier is een stoel voor wie moe is,
hier is hoop voor wie verdwaald is,
hier is liefde voor wie ontmoedigd is,
hier is geloof voor wie twijfelt,
hier ben je verwacht zoals je bent,
want God heeft op jou gewacht.

Sluit je ogen, word even stil,
misschien hoor je de echo van Gods woord.

Ga even zitten,
vouw je handen, open je hart.

Bid, en als je dat niet kan,
ontvang even zo goed deze groet



In stilte kiemt het zaad

*Gij moet het eenzaam laten
het zaad dat ligt te slapen
en dat al kiem gaat maken.*

*uit een analyse van Fred Tak
gedicht - Ida Gerhardt*

Datgene dat geboren wil worden, moet eenzaam gelaten worden, staat er. Je moet het met rust laten, je er niet mee bemoeien. De volgende strofe gaat daar dieper op in.

*Dit eerstelingsbewegen
van leven binnen leven
vermijd het te genaken.*

Het wordt nu een leven binnen leven genoemd, een 'eerstelings-bewegen'. Priller en meer innerlijk kan het niet zijn. Het allereerste begin van iets, een voornemen, een wens, een ideaal dat je nastreeft; 'vermijd het te genaken': kom er niet aan, geraak niet eens in de buurt, geef het de volledige ruimte, rust en vrijheid om te bewegen, om er te zijn. Laat het op zichzelf staan. Dwing het niet in een keurslijf, dit allereerste begin, doe er geen beroep op, verwacht niets.

*Laat het stil zijn in zijn waarde,
zaad in de donkere aarde;
zaad in de donkere aarde.*

De laatste regel, tenslotte, zet alles op zijn plaats.

En het zal groen ontwaken.

Het is de lente die doorbreekt, het gekoesterde kind dat zijn gaven – eindelijk – kan etaleren, het kunstproduct dat na zorgvuldige voorbereiding de wereld in gebracht kan worden.

Wie als een God wil leven

Voorzang: alleen de hoge stemmen. *Allen:* ook de lage stemmen

The musical score is written for a single melodic line in G major (one sharp) and 6/8 time. It consists of five staves. The lyrics are written below the notes. The first staff is for the 'Voorzang' (solo) and the second for 'Allen' (all). The third and fourth staves are for 'Voorzang' and the fifth for 'Allen'. The lyrics are: 'Wie als een god wil le-ven hier op aar - de. Hij moet de weg van al - le zaad en zo vindt hij ge - na - de. en zo vindt hij ge - na - de.'

Voorzang: Wie als een god wil le-ven hier op aar - de.
Allen: Wie als een god wil le-ven hier op aar - de.
Voorzang: Hij moet de weg van al - le zaad
en zo vindt hij ge - na - de
Allen: en zo vindt hij ge - na - de.

Voorzang Hij gaat de weg van alle aardse dingen,
Allen **Hij gaat de weg van alle aardse dingen,**
Voorzang hij leeft het lot met hart en ziel
van alle stervelingen
Allen **van alle stervelingen.**

Voorzang Hij wordt aan zon en regen prijsgegeven,
Allen **Hij wordt aan zon en regen prijsgegeven,**
Voorzang het kleinste zaad in weer en wind
moet sterven om te leven
Allen **moet sterven om te leven.**

Voorzang De mensen moeten sterven voor elkander,
Allen **De mensen moeten sterven voor elkander,**
Voorzang het kleinste zaad wordt levend brood,
zo voedt de één de ander
Allen **zo voedt de één de ander.**

Voorzang En zo heeft onze God zich ook gedragen
Allen **En zo heeft onze God zich ook gedragen**
Voorzang en zo is Hij het leven zelf
voor iedereen op aarde
Allen **voor iedereen op aarde.**

Marcus 4,26-32

Jezus sprak: 'Het gaat met het Rijk Gods als met een man die zijn land bezaait; hij slaapt en staat op, 's nachts en overdag, en onderwijl kiemt het zaad en schiet op, maar hij weet niet hoe. Uit eigen kracht brengt de aarde vruchten voort, eerst de groene halm, dan de aar, dan het volgroeide graan in de aar. Zodra de vrucht het toelaat, slaat hij er de sikkel in, want het is tijd voor de oogst.'

En verder: 'Welke vergelijking kunnen we vinden voor het Rijk Gods en in welke gelijkenis zullen we het voorstellen? Het lijkt op een mosterdzaadje. Wanneer dat gezaaid wordt in de grond, is het wel het allerkleinste zaadje op aarde; maar eenmaal gezaaid, schiet het op en wordt groter dan alle tuingewassen, en het krijgt grote takken, zodat de vogels in zijn schaduw kunnen nestelen.'

Overweging

Stilte

Voorbede



Tafelgebed

Huub Oosterhuis

Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen,
onder de hete zon, op de akker,
heeft Hij bestemd voor de tafel der armen.

Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.

Maar die niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?
En die in weelde zwelgen en van niets weten,
wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?

Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?
Hij die alles zal zijn in allen, heeft ons bestemd
om, aarde, jouw aanschijn te vernieuwen.

Onze Vader

Anonymus 2026

Vader/moeder hier boven
uw naam zei gezegend.
uw wereld van leven is er, was er, zal er zijn.
U zet aan om te ontkiemen,
zowel hier op de grond van deze aarde,
maar ook in de niet-stoffelijke wereld.
U voedt ons met de vruchten van de aarde
en het geestelijk voedsel dat we voor elkaar mogen zijn.
En help ons te leren van onze fouten.
Vergeef dat waar we ons schuldig aan maken
door te doen en door te laten.
Wij willen ook de ander die ons onrecht aandeed,
oprecht vergeven.
Maak ons vrij van de ketens van het verleden
en geef ons de moed los te laten,
wat losgelaten mag/moet worden.
En voorkom met ons
de verdorde, uitgedroogde grond.
Voed ons; les onze dorst in de Uw/ons omringende Stilte...
Amen

Aanbevolen collecte

Stichting Voedselbank Limburg-Noord
IBAN NL09 RABO 0116520949

De steppe zal bloeien

klapper – lied 15

Om mee te nemen

Leonardo da Vinci

Een graankorrel, die na de oogst op het veld was blijven liggen, wachtte op regen, zodat hij zich kon laten wegzinken in de aarde. Toen kwam er een mier. Ze zag de graankorrel, sjoerde hem op haar rug en begon moeizaam de lange weg naar haar nest. De graankorrel drukte op haar kleine, taaie lijf en leek steeds zwaarder te worden. 'Waarom sjouw je zo? Waarom leg je me niet neer?' vroeg de graankorrel. De mier hijgde: 'Als ik je niet meeneem, hebben we geen eten voor de winter. Wij mieren zijn met zo velen en elk van ons moet zoveel mogelijk voedsel naar de voorraadkamer slepen.' 'Maar ik ben niet gemaakt om zomaar opgegeten te worden', zei de graankorrel. Ik ben een zaadje, vol leven. Ik ben er om uit te groeien tot een grote plant. Luister naar me, laten we samen een overeenkomst sluiten.' De mier was blij dat ze even kon uitrusten. Ze legde de graankorrel neer en vroeg: 'Wat is een overeenkomst?' De graankorrel zei: 'Als je me hier op de akker laat liggen, in plaats van me mee te slepen naar je nest, dan zal ik je honderd graankorrels schenken voor je voorraadkamer.' De mier dacht na. Honderd korrels in ruil voor één enkele? Maar dat was een wonder! 'Hoe gebeurt het dan?' vroeg ze. 'Dat is een geheim', antwoordde de graankorrel, 'dat is het geheim van het leven. Graaf nu een klein kuiltje in de grond, begraaft me daarin en kom dan over een jaar terug.' Er ging een jaar voorbij. De mier keerde terug. En de graankorrel had woord gehouden.

De Levende zegene en behoede U

klapper - lied 20